

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

10 ноември 2005 година*

„Разрешение за пускане на пазара на продукти за растителна защита – Директива 91/414/ЕИО – Член 8 – Директива 98/8/ЕО – Член 16 – Правомощия на държавите-членки по време на преходния период”

По дело С-316/04

с предмет преюдициално запитване отправено до Съда на основание член 234 ЕО от страна на College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия), с Решение от 22 юли 2004 г., заведено в секретариата на Съда на 26 юли 2004 г. по производството, висящо пред този съд, между

Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie

срещу

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

3M Nederland BV e.a.,

встъпила страна

СЪДЪТ (втори състав),

в състав: г-н С. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н J. Makarczyk, г-н R. Schintgen, г-н G. Arestis и г-н J. Klucka (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н F. G. Jacobs,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

като има предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 2 юни 2005 г.,

като има предвид становищата представени:

- за Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, от г-н J. Rutteman, в качеството на представител,
- за 3M Nederland BV e.a., от г-жа D. Waelbroeck, адвокат,
- за нидерландското правителство, от г-жа H. G. Sevenster, г-жа J. G. M. van Bakel и г-жа С. M. Wissels, в качеството на представители,

---

*Език на производството: нидерландски.

- за датското правителство, от г-н A. Rahbøl Jacobsen, в качеството на представител, подпомаган от г-жа СТР. Biering, advocat,
- за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-жа R. Loosli-Surrans, в качеството на представители,
- за Комисията на Европейските общности, от г-н V. Doherty и г-н M. van Beek, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат представено в съдебното заседание от 14 юли 2005 г.,

постанови настоящото

Решение

1. Искът за преюдициално запитване се отнася до тълкуването на преходните разпоредби на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1), и тези на Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоцидни продукти (ОВ L 123, стр. 1)..
2. Този иск е бил внесен в рамките на спор между Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie (по-надолу „Stichting”) с College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (по-надолу „College”) относно процедурата и условията предвидени в нидерландското право за разрешение за пускане на пазара на пестициди.

Юридическа рамка

Регламентация на Общността

Директива 91/414

3. Съгласно член 2, параграф 1 от Директива 91/414, под продукти за растителна защита се разбират „активните субстанции и смески съдържащи една или няколко активни субстанции, които са предоставени под формата, под която се дават на потребителя” и са основно предназначени да предпазват растенията и растителните продукти срещу вредни организми. Съгласно член 2, параграф 4 от упоменатата директива активните субстанции се определят като „субстанции или микроорганизми, включително вируси, които имат общо или специфично въздействие” върху вредните организми или растенията или частите от растения, или растителните продукти.
4. Съгласно член 3, параграф 1 от Директива 91/414, един продукт за растителна защита може да бъде пуснат на пазара и използван в дадена държава-членка само когато компетентните органи на последната са издали разрешение съгласно разпоредбите на тази директива.
5. Съгласно член 4, параграф 1 от упоменатата директива държавите-членки трябва да следят даден продукт за растителна защита да бъде разрешен единствено ако „активните му

субстанции са изброени в приложение I и ако са изпълнени условията фиксирани в упоменатото приложение”, а също така и тези изброени в параграф 1, букви б) - г) от същия член.

6. Член 4, параграф 5 от Директива 91/414 е формулиран, както следва:

„Разрешенията могат да бъдат преразгледани по всяко време ако има основание да се смята, че едно от изискванията изброени в параграф 1 не е спазено. В този случай, държавите-членки могат да поискат от желаещия да получи разрешение или от страната, на която едно разширение на приложното поле е било дадено на основание на член 9 да дадат допълнителна информация, необходима за това преразглеждане. Разрешението може, ако има основание да бъде валидно за необходимия период, през който да се направи повторно разглеждане и за даване на тази допълнителна информация.”

7. Член 8 от упоменатата директива се отнася до преходните мерки и дерогациите. Параграф 1 от упоменатия член уточнява изискванията, които трябва да бъдат изпълнени за даване на разрешение за пускане на пазара на продукти за растителна защита, съдържащи активна субстанция, която не фигурира в приложение I към същата директива и която не е била все още на пазара две години преди нотификацията на последната.

8. Съгласно член 8, параграф 2 от Директива 91/414:

„Чрез дерогация от член 4 и без да се вземат под внимание разпоредбите на параграф 3 и на Директива 79/117/ЕИО, една държава-членка може по време на период от дванадесет години считано от датата на нотификацията на настоящата директива да разреши пускането на пазара на нейна територия на продукти за растителна защита съдържащи активни субстанции, които не са визирани в приложение I, и които вече са били на пазара две години след датата на нотификацията на настоящата директива. (...)”

9. На основание на параграф 3 от същия член 8 „когато извършват преразглеждане на продуктите за растителна защита, съдържащи активна субстанция съгласно параграф , и преди това преразглеждане да се състои, държавите-членки прилагат изискванията предвидени в член 4, параграф 1, букви б), и) - х), букви в) - е), според националните разпоредби отнасящи се до данните, които трябва да бъдат предоставени”.

10. Съгласно член 13, параграф 6 от Директива 91/414, „за активните субстанции, които вече са на пазара, две години след нотификацията на настоящата директива, държавите-членки могат да продължат при спазване на разпоредбите на Договора да прилагат предходните националните правила относно изискванията в областта на информацията дотогава докогато тези субстанции не бъдат записани в приложение I”.

11. Съгласно член 23 от упоменатата директива въвеждането в действие на последната трябва да се състои „в срок от две години след датата на нотификацията ,”

Директива 98/8

12. Съгласно член 2, параграф 1, буква а) от Директива 98/8, биоцидните продукти се определят като „активни субстанции и (...) смеси съдържащи една или няколко активни субстанции представени във формата, в която се предоставят на потребителя, които са предназначени за унищожаване отблъскване или обезвреждане на вредни организми за предпазване от действието им или за борба с тях, по какъвто и да е начин, чрез химично или биологично действие”.
13. На основание на член 3, параграф 1 от същата директива „че държавите-членки разполагат с един биоциден продукт, който не е предоставен на пазара, нито използван на тяхна територия освен ако не е бил разрешен съгласно настоящата директива”.
14. Член 5, параграф 1 от същата директива предвижда, че държавите-членки разрешават един биоциден продукт единствено ако „активната му или активните му субстанции са изброени в приложение I или I A и ако изискванията фиксирани в упоменатите приложения са изпълнени” и ако известен брой други условия са изпълнени.
5. Член 16, параграф 1 от Директива 98/8 относно преходните мерки предвижда, че „една държава-членка може по време на период от десет години (...), да продължава да прилага своята система или своите практики, които са в сила за пускането на пазара на биоцидни продукти. Тя може по-специално съгласно съществуващите национални разпоредби да разреши пускането на пазара на своя територия на един биоциден продукт съдържащ активни субстанции, които не се съдържат в приложения I или I A (...)”. Въпреки това тези активни субстанции трябва да бъдат на пазара в срок най-малко 24 месеца, считано от влизането в сила на упоменатата директива, като активни субстанции от един продукт с цели различни от тези на научните изследвания или изследванията и развитието на производството.
16. Съгласно параграф 5 на същия член, „разпоредбите на Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. , които предвиждат процедура по информиране в областта на техническите норми и регламентации (...) остават приложими по време на визирания преходен период в параграф 2”.
17. Член 34 от същата директива предвижда, че държавите-членки създават необходимите мерки, за да се съобразят с тази директива в срок не по-голям от 24 месеца след влизането в сила на последната. Съгласно своя член 35, тази директива „влиза в сила на двадесетият ден след публикацията си”, или на 14 май 1998 г.

Национална регламентация

18. Член 2, параграф 1 от Закона относно пестицидите (Bestrijdingsmiddelenwet) от 1962 г. (Stb. 1962, № 288), във варианта приложим в момента на фактите по основното дело (по-надолу „Bmw”), гласи:

„Забранено е да се доставя, да се съхранява или складира, да се внася и използва в Нидерландия, какъвто и да е пестицид, за който не е установено, че е разрешен на основание на настоящия закон или когато става дума за биоциден продукт представляващ слаб риск е бил регистриран.”
19. Член 3, параграф 1 от Bmw цели да прехвърли основно разпоредбите на член 4, параграф 1 от Директива 91/414. По-специално този член 3, параграф 1, буква а), точки 1 - 10,

определя условията, които отговарят в основни линии на тези на упоменатия членове 4, параграф 1, букви б), и) - х), и същия член 3, параграф 1, букви б) - г), фиксиращ условия сходни с тези предвидени в упоменатия член 4, параграф 1, буква в) - д).

20. Член 3, параграф 2, буква а) от Bmw цели да прехвърли разпоредбите на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 91/414.
21. Член 4, параграф 1 от същия този закон предвижда, че решението относно разрешението или регистрацията на пестициди се получават по молба от College.
22. Член 25, буква г) от Bmw е формулиран по следния начин:

„1. Чрез дерогация на разпоредбите на членове 3, 3а, 4, параграф 1, и 5, параграф 1 или на текстовете приети за тяхното приложение един продукт за растителна защита, чиято активна субстанция е била отбелязана от College е разрешен или регистриран пълноправно считано от датата визирана в параграф 3.

2. За определяне на активната субстанция визирана в параграф 1 се взимат предвид ефектите на тази субстанция визиран в член 3, параграф 1, буква а), точки от 3 - 10.

3. (...) Чрез дерогации от член 5, параграф 1, разрешението или регистрацията е валидна до пределната дата на въвеждане в действие на разпоредбата на Общността относно активната субстанция по смисъла на член 3, параграф 2, буква а) като се има предвид, че остава валидно във всички случаи след 26 юли 2003 г. или 15 май 2010 г. ако най-късно до едната или другата дата никаква разпоредбата на Общността определяща дали активната субстанция, за която става дума може да бъде използвана като съставка на един продукт за растителна защита или на един биоциден продукт не бъде приета.

(...)”

По основния спор и преюдициалните въпроси

23. На 12 юни 2002 г., Stichting е внесла жалба срещу решение издадено същия ден, с което College е съставило списък на активни субстанции в приложение на член 25, буква г) от Bmw и служебно е дало визираните в този член разрешения.
24. С Решение от 12 май 2004 г., College е счел, че аргументите на Stichting са неоснователни.
25. На 28 май 2004 г., Stichting е обжалвал това решение пред College van Beroep voor het bedrijfsleven, който сезиран с проблем относно съвместимостта с член 25, буква г) от Bmw с предходните разпоредби на Директива 91/414 и Директива 98/8, е решил да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) а) Член 8 от директивата относно продуктите за растителна защита може ли да бъде приложен от националния съдия след изтичане на срока визиран в член 23 от същата директива?

б) Член 16 от Директивата относно биоцидните продукти може ли да бъде приложен от националния съдия след изтичане на срока визиран в член 34 от същата директива?

2) Член 16 от Директивата относно биоцидните продукти може ли да се тълкува в смисъл, че има същото значение като член 8, параграф 2 от директивата относно продуктите за растителна защита?

3) Член 16, параграф 1 от директивата относно биоцидните продукти може ли да се тълкува в смисъл, че създава задължение за standstill?

В случай на отрицателен отговор на този въпрос:

Член 16, параграф 1 от директивата за биоцидните продукти носи ли рестрикции спрямо промяната на националната регламентация относно пускането на пазара на биоцидни продукти и ако да, какви?

4) В случай на отрицателен отговор на втория въпрос:

а) Член 8, параграф 2 от директивата относно продуктите за растителна защита може ли да се тълкува в смисъл, че ако една държава-членка разреши пускането на пазара на нейна територия на продукти за растителна защита, съдържащи активни субстанции не упоменати в приложение I, и които са вече били на пазара две години след датата на нотификацията на тази директива, трябва ли да спазва разпоредбите на член 4 от настоящата директива?

б) Член 8, параграф 2 от директивата относно продуктите за растителна защита трябва ли да се тълкува в смисъл, че ако една държава-членка разреши пускането на пазара на нейна територия на продукти за растителна защита, съдържащи активни субстанции не упоменати в приложение I, и които са били вече на пазара две години след датата на нотификацията на настоящата директива, трябва ли да спазва разпоредбите на член 8, параграф 3 от същата директива?

5) Член 8, параграф 3 от директивата относно продуктите за растителна защита може ли да се тълкува в смисъл, че под преразглеждане трябва да се разбира една преценка, която да взема под внимание въздействието на дадена активна субстанция върху човешкото и животинското здраве, както и върху околната среда и на базата на която тази субстанция е индикирана като тази индикация има за ефект, че продуктите за растителна защита, които съдържат дадената субстанция са разрешени или регистрирани по право?

б) Член 8, параграф 3 от директивата относно продуктите за растителна защита може ли да се тълкува в смисъл, че тя не съдържа друго освен разпоредби относно предоставянето на предварителни данни за преразглеждане или трябва да се интерпретира в смисъл, че условията, които тя изброява са също важни за начина, по който преразглеждането трябва да бъде организирано и осъществено?"

По преюдициалните въпроси

По допустимостта

26. В становищата представени пред Съда, френското правителство счита, че съществуват съмнения относно допустимостта на някои зададени въпроси.

27. То изтъква първоначално, че препращащата юрисдикция се позовава на първата част на първия си въпрос на целия член 8 от Директива 91/414, без да уточнява кой от параграфите на този член, които визират доста различни ситуации има предвид. То счита по-нататък, че член 23 от упоменатата директива се отнася единствено до приложението на член 10, параграф 1, второ тире, на последната относно процедурите за взаимно признаване във връзка с някои изисквания на член 4 от Директива 91/414. Следователно първата част на първия въпрос относно тълкуването на член 8 от същата директива е недопустим поради това, че отговора не е необходим за решаване на основния спор.
28. Накрая, що се отнася до втората част на първия въпрос, но също така и до втория и третия въпрос, които се отнасят до тълкуването на Директива 98/8, френското правителство счита, че те са недопустими, тъй като основния спор се отнася до продуктите за растителна защита, а не до биоцидни продукти.
29. В това отношение трябва да се напомни, че съгласно трайната съдебна практика в рамките на сътрудничеството между съда и националните юрисдикции, предвидено в член 234 ЕО, единствено националния съдия сезиран със спора може носи отговорността за решението да поиска намеса, да прецени съгласно спецификата на делото, както необходимостта от преюдициално решение, което да му позволи да вземе решение, така и до преюдициалните въпроси, които целят тълкуване на правото на Общността, а Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (вж., *inter alia*, Решение от 15 декември 1995 г., *Bosman*, C-415/93, Recueil стр. I-4921, точка 59, и Решение от 19 февруари 2002 г., *Arduino*, C-35/99, Recueil стр. I-1529, точка 24).
30. Въпреки това, Съдът също така е отбелязал, че при изключителни хипотези той може да разглежда условията, при които е сезиран от националния съдия, с цел да определи собствената си компетентност (вж., в този смисъл, Решение от 16 декември 1981 г., *Foglia*, 244/80, Recueil стр. 3045, точка 21). Отказът да се произнесе по преюдициален въпрос зададен от национална юрисдикция е възможен единствено, когато е абсолютно безспорно, че тълкуването на правото на Общността, което се иска няма никаква връзка с предмета на спора по основното дело. Когато проблемът е от хипотетичен характер или когато съдът не разполага с фактическите и правни елементи необходими му да отговори по полезен начин на зададените му въпроси (вж., *inter alia*, упоменатото по-горе Решение *Bosman*, точка 61, и *Arduino*, точка 25).
31. В случая, не е безспорно, че зададените въпроси от препращащата юрисдикция се отнасят до упоменатите по-горе хипотези.
32. От една страна, въпреки че *College van Beroep voor het bedrijfsleven* не е упоменал в първата част на първия си въпрос параграфите на член 8 от Директива 91/414, които визира тази юрисдикция поне е дала на Съда всички необходими елементи, за да бъде той в състояние да му даде необходимия отговор. И в действителност безспорно личи от решението за препращане, че *College van Beroep voor het bedrijfsleven* е визирал параграфи 2 и 3 от упоменатия член 8, дотолкова доколкото те се отнасят до продуктите за растителна защита, съдържащи активни субстанции не вписани в приложение I към същата директива, и които са вече на пазара две години след датата на нотификация на последната, а също така и параграф 1 на член 23 от упоменатата директива, дотолкова доколкото тя определя преходен период от две години след датата на нотификация на същата директива.

33. От друга страна, не би могло да се поддържа становището, че тълкуването от Директива 98/8 няма никаква връзка с предмета на спора по основното дело или че проблемът, който е зададен има хипотетичен характер, след като е видно, както от решението за препращане, така и от заключенията на нидерландското правителство, че член 25, буква г) от Vmw визира да прехвърли не само член 8, параграф 2 от Директива 91/414, но също така и член 16, параграф 1 от Директива 98/8.
34. От тук следва, че поставените въпроси са допустими.

По същество

По третия въпрос

35. С третия си въпрос, който трябва да анализираме на първо място, препращащата юрисдикция пита дали следва да се тълкува член 16, параграф 1 от Директива 98/8 като съставляващ задължение за „standstill” или този член съдържа други рестрикции на правото на държавите-членки да променят съществуващата си разрешителна система през преходния период.
36. Според Stichting, липсата в Директива 91/414 на формулировката „продължава да прилага своята система или съществуващите практики V”, такива каквито фигурират в член 16 от Директива 98/8, означава, че системата за разрешителни за пускане на пазара, която се прилага в момента на влизане в сила на последната директива трябва да се запази. Промени биха били разрешени единствено дотолкова доколкото те водят до система по-добре съобразена с Директива 98/8.
37. Трябва да се отбележи първоначално, че евентуалното съществуване на задължения за „standstill” не може да бъде изведено от самото съдържание на член 16, параграф 1 от Директива 98/8, който член не съдържа никаква експлицитна формулировка в това отношение.
38. Едно подобно задължение за „standstill” не произтича от осемнадесетия абзац на Директива 98/8, според който от една страна, „държавите-членки биха могли да разрешат за неопределено време биоцидни продукти, които не отговарят на посочените по-горе условия в случай, по специално на непредвидена опасност заплашваща хора, животни или околната среда и който не може да бъде продължен с други средства”, и от друга страна, „процедурата на Общността не би могла да попречи на държавите-членки да разрешат на тяхна територия за неопределено време използването на биоцидни продукти съдържащи активна субстанция още не вписана в списъка на Общността, при условие, че едно досие съобразено с разпоредбите на Общността му е представена, и че въпросната страна членка счита, че активните субстанции и биоцидните продукти задоволяват условията на Общността определени в тази област”.
39. От друга страна, така както правилно изтъкват от 3M Nederland BV е.а. (по-надолу „3M Nederland е.а.”) от нидерландското правителство и Комисията на Европейските общности, член 16, параграф 5 от Директива 98/8 предвижда, че разпоредбите на Директива 83/189, установяваща процедура за информация в областта на техническите норми и предписания остава приложима по време на преходния период. Трябва също така да се отбележи, че член 34, параграф 3 от Директива 98/8 налага на държавите-

членки задължението да изпратят на Комисията текстовете на разпоредбите от вътрешното право, които приемат в областта обхваната от тази директива. Дотолкова доколкото параграф 1 от този член предвижда специално съобщение за вътрешните мерки приети с цел да се прехвърли Директива 98/8, и предвид целта на разпоредбите на член 16, параграф 5, и член 34, параграф 3 трябва да се установи, че упоменатата директива е предвидила също така други промени на националните режими по време на преходния период освен тези, които целят нейното прехвърляне в националното законодателство.

40. Следователно няма основание да се тълкуват термините „продължава да прилага своята система или практиките в сила за пускането на пазара на биоцидни продукти”, съдържащи се в член 16, параграф 1 от Директива 98/8 като съставляващо задължение за „standstill”.
41. Въпреки това, правото на държавите-членки да променят разрешителната система за биоцидни продукти не би могло да се счита като неограничено.
42. Трябва да се напомни, че ако държавите-членки не са задължени да приемат мерки за прехвърляне от директивата преди изтичането на предвидения за тази цел срок, то от комбинираното приложение на член 10, алинея 2 ЕО и член 249, алинея 3, ЕО следва и от самата директива, че през този период те трябва да се въздържат да приемат разпоредби, които биха могли сериозно да компрометират резултата желан от тази директива (Решение от 18 декември 1997 г., Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Recueil стр. I-7411, точка 45). Същото важи що се отнася и до преходния период, така както е предвиден в член 16, параграф 1 от Директива 98/8, по време на който държавите-членки са оправомощени да продължават да прилагат националните си системи въпреки, че те не са съобразени с настоящата директива.
43. Следователно националната юрисдикция следва да прецени дали такъв е случая с националните разпоредби, чиято законност тя трябва да преценява.
44. Следователно на третия въпрос трябва да се отговори, че член 16, параграф 1 от Директива 98/8 трябва да се тълкува в смисъл, че тя не представлява задължение за „standstill”. Въпреки това член 10, алинея 2, ЕО и член 249, алинея 3, ЕО, а също така и Директива 98/8 налагат през преходния период предвиден в член 16, параграф 1 от същата директива, на държавите-членки да се въздържат от приемане на разпоредби, които биха могли сериозно да компрометират осъществяването на резултата желан от последната.

По четвъртия въпрос

45. С четвъртия си въпрос, който се разделя на две части, препращащата юрисдикция пита дали член 8, параграф 2 от Директива 91/414 трябва да се тълкува в смисъл, че ако една държава-членка разреши пускането на пазара на нейна територия на продукти за растителна защита съдържащи активни субстанции не визирани в приложение на едно на същата тази директива и които вече са били на пазара две години след нотификацията на последната, трябва да спазва разпоредбите на член 4 или 8, параграф 3 от упоменатата директива.

46. Първоначално, трябва да се отбележи, така както е направило 3M Nederland e.a., нидерландското правителство и Комисията, че член 8, параграф 2 от Директива 91/414 се прилага чрез дерогация на член 4 от същата директива и за разлика от параграф 1 от същия член 8, не определя изискванията, на които трябва да отговаря, за да даде разрешително за пускане на пазара. Той уточнява въпреки това, че подобно разрешение се дава, без да се вземат под внимание разпоредбите на параграф 3 от същия член 8.

47. Според съдържанието на този параграф 3 „държавите-членки прилагат изискванията предвидени в член 4, параграф 1 точки б) и) - х), точки в) - д)”, когато извършват „преразглеждане на продуктите за растителна защита съдържащи активна субстанция”, които не са визирани в приложение I на Директива 91/414 и което е вече на пазара две години след датата на нотификация на последната директива преди това преразглеждане да се е състояло.

48. С подобно преразглеждане предполага, така както поддържа 3M Nederland e.a. и нидерландското правителство, че продуктът за растителна защита вече е бил обект на друго разрешение за пускане на пазара, и че последното е все още валидно.

Това може да се изведе по-специално от член 4, параграф 5 от Директива 91/414, според който разрешенията за продукти за растителна защита чиито активни субстанции са изброени в приложение I към тази директива могат да бъдат преразгледани във всеки един момент ако има причини да се смята, че едно от изискванията за тяхното издаване вече не е на лице.

49. От друга страна, така както е отбелязано в точка 39 от Решение от 3 май 2001 г., Monsanto (C-306/98, Recueil стр. I-3279), едно от тези изисквания визирани в член 4, параграф 1, букви б), и) - х), и букви в) - д) от Директива 91/414, че държавите-членки решават да извършат преразглеждане на продукти за растителна защита.

50. Член 8, параграф 3 от Директива 91/414 трябва следователно да се тълкува в смисъл, че процедурата за преразглеждане предвидена от тази разпоредба съдържа предварителна фаза, функционално свързана с последния по време, на която държавите-членки също така са задължени да спазват правилата предвидени в член 4, параграф 1, букви б), и) - х), и букви в) - д) от упоменатата директива. Тази фаза въпреки това е различна от процедурата за разрешение предвидена в член 8, параграф 2 от същата тази директива.

51. Следователно става ясно, че държавите-членки са задължени да спазват разпоредбите на член 4, параграф 1, букви б), и) - х), и букви в) - д) от Директива 91/414, когато решат да издадат разрешение за пускане на пазара на своите територии на продукти за растителна защита, съдържащи активни субстанции не упоменати в приложение I към упоменатата директива и които вече са били на пазара две години след датата на нотификация на последните. Следователно именно процедурата определена на национално ниво е приложима за даване на тези разрешения за пускане на пазара.

52. Въпреки това датското и френското правителства изтъкват, че задължението за спазване в случай на процедура на разрешение на продукти за растителна защита на основание на член 8, параграф 2 от Директива 91/414, разпоредбите на член 4 от упоменатата директива, визирани в параграф 3 на същия член 8, е резултат на комбинирано четене на термините „без да се вземат предвид разпоредбите на параграф 3” и „когато извършват преразглеждане на продукти за растителна защита съдържащи активна

субстанция съгласно параграф 2”, фигуриращи респективно в параграфи 2 и 3 на този член 8.

53. Този аргумент не би могъл да бъде приет.
54. В действителност, тъй както отбеляза генералния адвокат в точки от 70 - 72 на своите заключения, препращането към член 8, параграф 2 от Директива 91/414 към параграф 3 на същия член, се ограничава с това да уточни, че продукти за растителна защита разрешени съгласно изискванията на вътрешното право на основание на упоменатия параграф 2 не са извън процедурата и специфичните условия на преразглеждането определени в параграф 3 на упоменатия член 8. Паралелно с това термините „когато извършват преразглеждане на продукти за растителна защита, съдържащи активна субстанция, съгласно параграф 2” означава, че процедурата по преразглеждане предвидена в член 8, параграф 3 от Директива 91/414 се прилага спрямо продукти за растителна защита съдържащи активни субстанции неотбелязани в приложение I към същата директива, които са вече на пазара две години след датата на нотификация на упоменатата директива. Тази процедура следователно визира продуктите разрешени съгласно параграф 2 на упоменатия член 8.
55. Това тълкувание съобразно с целите на преходния режим установен от Директива 91/414, която предвижда дори за продукти за растителна защита съдържащи субстанции, които не са упоменати в своето приложение, и които са били следователно разрешени на основание на член 8, параграф 2 от същата директива също процедура за преразглеждане, която кореспондира по някои аспекти на общата процедура по преразглеждане предвидена в член 4, параграф 5 от упоменатата директива.
56. Още повече що се отнася до изискванията в областта на предоставяне на данни на която се подчинява искащия разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита, член 13, параграф 6 от Директива 91/414 предвижда, че държавите-членки могат да продължат при спазването на разпоредбите на Договора ЕО, да продължават да прилагат предходните национални правила относно изискванията в областта на информацията, дотогава докато тези субстанции не бъдат вписани в приложение I към упоменатата директива.
57. Предвид казаното до тук трябва да се отговори на четвъртия въпрос, че член 8, параграф 2 от Директива 91/414 трябва да се тълкува в смисъл, че ако една държава-членка разреши пускането на пазара на нейна територия на продукти за растителна защита, съдържащи активни субстанции, които не са визирани в приложение I към упоменатата директива и които са били вече на пазара две години след датата на нотификация на последната тя не следва да спазва разпоредбите на член 4 или член 8, параграф 3 от същата директива.

По втория въпрос

58. С втория си въпрос, който ще бъде разгледан по-нататък, препращащата юрисдикция пита дали въпреки различните формулировки преходните режими предвидени в член 16, параграф 1 от Директива 98/8 и на член 8, параграф 2 от Директива 91/414 имат същото значение.

59. В това отношение, трябва първо да се отбележи, че съгласно двадесетия абзац от Директива 98/8 трябва да се гарантира тясно сътрудничество с другите регламенти на Общността, и по-специално с Директива 91/414.
60. По-нататък, трябва да се напомни, че член 8, параграф 2 от Директива 91/414, също както и член 16, параграф 1 от Директива 98/8 имат за цел да позволят на държавите-членки да прилагат по време на преходния период определен в тези две директиви съществуващите вече национални разрешителни процедури за пускането на пазара на продуктите визирани от тези директиви и съдържащи активни субстанции, които не са били все още преценени на нивото на Общността.
61. Следователно нищо не ни води към заключението, че волята на законодателя на Общността е била да се даде на последните различно значение.
62. Тази интерпретация се потвърждава и от точки 43 и 44 на Решение Monsanto, упоменато по-горе, в което Съдът е присъдил, че преходния режим установен от член 8, параграф 2 от Директива 91/414 отговаря на решението дадено от член 16, параграф 1 от Директива 98/8.
63. Предвид упоменатото по-горе трябва да се отговори на втория въпрос, че член 16, параграф 1 от Директива 98/8 има същото значение каквото член 8, параграф 2 от Директива 91/414.

По петия въпрос

64. С петия си въпрос, препращащата юрисдикция пита дали с преразглеждането така както е визирано в член 8, параграф 3 от Директива 91/414, трябва също така да се разбира и преценка по смисъла на член 25, буква г), параграф 2 от Bmw, каквато преценка може да има за последствие индикирането на активната субстанция с цел разрешение или регистрация на продуктите за растителна защита, които я съдържат.
- . La Stichting поддържа, че индикирането на активните субстанции по смисъла на член 25, буква г) на Bmw, трябва да се счита като разрешение по смисъла на членове 3, 4 и 8 от Директива 91/414. Френското правителство счита, че понятието преразглеждане на продукти за растителна защита съдържащи активна субстанция съгласно член 8, параграф 2, на същата тази директива, трябва да покрива не само преразглеждането на продуктите, които вече имат разрешение за пускане на пазара, но също така и разглеждането на новите продукти, които все още нямат разрешение, и които съдържат активна субстанция вече използвана в продуктите, които са имали разрешение на основание на последната разпоредба. Комисията изтъква, че както при процедурата за преразглеждане на продуктите предвидени в член 8, параграф 3 от Директива 91/414, преценката на активните субстанции визирани в член 25, буква г) от Bmw е по инициатива на националните органи. Следователно Stichting, френското правителство и Комисията считат, че упоменатата преценка би била преразглеждане и трябва да изпълнява изискванията на упоменатия член 8, параграф 3.
66. 3M Nederland e.a. а също както и нидерландското правителство считат, обратно на това, че член 8, параграф 3 от Директива 91/414 и член 25, буква г) от Bmw имат различен предмет и различно приложно поле. В действителност първият от тези членове се прилага според тях в случай на преразглеждане на продуктите, които все още

разполагат с валидно разрешително, това нещо се потвърждава от точка 34 от Решение Monsanto, упоменато по-горе, докато втория се прилага само спрямо пестициди, чието разрешително изтича. Освен това като се имат предвид различията в определението на термините „преразглеждане” и „проверка”, нито автоматичните продължения на разрешителните, нито преценката на активните субстанции, която на основание на член 25, буква г) от Вmw, има предвид отражението върху човешкото и животинско здраве, а също така и върху околната среда, не биха могли да се считат като преразглеждания по смисъла на член 8, параграф 3 от Директива 91/414.

67. В това отношение, трябва да се напомни, така както вече е било отбелязано в точка 48 от настоящото решение, че едно преразглеждане по смисъла на Директива 91/414 предполага, че въпросния продукт за растителна защита е вече бил обект на разрешение, и че последното е все още валидно в момента на преразглеждането.
68. От друга страна, комбинираното четене на член 4, параграф 5, и член 8, параграф 3 от Директива 91/414 води до извода, че обект на това преразглеждане не е повторна преценка на отделна активна субстанция, а тази на крайния продукт за растителна защита, и че инициативата за това нещо е на националните органи, а не на заинтересуваните частни лица.
69. Следователно на петия въпрос трябва да се отговори, че именно националната препрещаша юрисдикция следва да прецени дали оценката предвидена в член 25, буква г), параграф 2 от Вmw отговаря на всички характеристики на преразглеждането по смисъла на член 8, параграф 3 от Директива 91/414 и включително тези, които са отбелязани в точки 67 и 68 от настоящото решение.

По шестия въпрос

70. С шестия си въпрос препрещашата юрисдикция пита дали член 8, параграф 3 от Директива 91/414 съдържа единствено разпоредби относно съобщаването на данните предхождащо едно преразглеждане или следва да се тълкува в смисъл, че условията, които описва имат също така значение за начина, по който това преразглеждане трябва да се организира и извърши.
71. В това отношение, вече е било напомнено в точка 47 от настоящото решение, че съгласно член 8, параграф 3 от Директива 91/414, държавите-членки прилагат предвидените изисквания на член 4, параграф 1, букви б), и) - х), и букви в) - д) от упоменатата директива, когато извършват „преразглеждане на продуктите за растителна защита, съдържащи активна субстанция”, която не е упомената в приложение I към същата директива и който вече е на пазара две години след датата на нотификация на последната и преди това преразглеждане да е станало. От друга страна от текста на член 8, параграф 3 от Директива 91/414 става ясно, че държавите-членки прилагат изисквания според националните разпоредби относно данните, които следва да се предоставят.
72. Изискванията предвидени в член 4, параграф 1, букви б) - д) от Директива 91/414 се отнасят до сигурността и ефикасността на не упомената в продуктите за растителна защита. Член 4, параграф 1, буква д) от същата директива създава задължението спрямо държавите-членки да установят максимални нива на остатъчност и да ги нотифицират за одобрение на комисията. Именно на основата на тези критерии държавите-членки

решават да извършват преразглеждане на продукти за растителна защита (вж., в този смисъл, Решение Monsanto, упоменато по-горе, точка 39).

73. От друга страна, трябва да се установи, че така както отбеляза генералния адвокат в точка 88 от своите заключения, че член 8, параграф 3 от Директива 91/414 не съдържа никаква разпоредба относно организацията и провеждането на преразглеждането.
74. Следователно, на шестия въпрос трябва да се отговори, че член 8, параграф 3 от Директива 91/414 трябва да се тълкува в смисъл, че не съдържа нищо друго освен разпоредби относно предварителното предоставяне на данни преди преразглеждането.

По първия въпрос

75. С първия си въпрос, който се разделя на две части, преpraщашата юрисдикция пита дали член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 91/414 и член 16, параграф 1 от Директива 98/8 произвеждат директен ефект, след изтичане на срока за превърляне на упоменатите директиви във вътрешното право.
76. Като се има предвид отговорите дадени на другите въпроси няма смисъл да отговаряме на първия въпрос.
77. Съгласно трайната съдебна практика, задължението за държавите-членки произтичащо от дадена Директива да постигнат предвидения от нея резултат, а също така и тяхното задължение на основание на член 10 ЕО, да вземат всичките общи и специални мерки, способни да осигурят изпълнението на това задължение се налагат на всички власти в тези страни, включително в рамките на техните компетенции и на съдилищата (вж., между другото, Решения от 10 април 1984 г., Von Colson и Kamann, 14/83, Recueil стр. 1891, точка 26, и от 13 ноември 1990 г., Marleasing, C-106/89, Recueil стр. I-4135, точка 8).
8. Именно за това прилагайки вътрешното право, включително и разпоредбите на една регламентация, каквато е в случая, специално приета с цел да се въведат в действие изискванията на дадена директива, националната юрисдикция следва да тълкува националното право, дотолкова доколкото е възможно с оглед на текста и целта на въпросната директива, за да постигне резултатът, който тя цели и по този начин да се съобрази с член 249, алинея 3, ЕО (вж., в този смисъл упоменатите по-горе Решения Von Colson и Kamann, точка 26, и Marleasing, точка 8).

По съдебните разноски

79. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство, настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред преpraщашата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разноските направени за представяне на становищата пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1. Член 16, параграф 1 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоцидни продукти, трябва да**

се тълкува в смисъл, че не представлява задължение за „standstill”. Въпреки това, член 10, алинея 2, ЕО и член 249, алинея 3, ЕО, а също така и Директива 98/8 създават задължението през преходния период предвиден в член 16, параграф 1 от тази директива, държавите-членки да се въздържат да приемат разпоредби способни сериозно да нарушат осъществяването на резултатите, които са цел на последната.

2. Член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, трябва да се тълкува в смисъл, че ако една държава-членка разреши пускането на пазара на своя територия, продукти за растителна защита съдържащи активни субстанции, които не са упоменати в приложение I към същата директива, и които вече са били на пазара две години след датата на нотификация на последната, не е длъжна да спазва разпоредбите на членове 4 или 8, параграф 3 от същата директива.
3. Член 16, параграф 1 от Директива 98/8 има същото значение както член 8, параграф 2 от Директива 91/414.
4. Препращащия съд следва да прецени дали оценката предвидена в член 25, параграф 2, буква г) от Закона относно пестицидите (Bestrijdingsmiddelenwet) от 1962 г. отговаря на всички характеристики на преразглеждането по смисъла на член 8, параграф 3 от Директива 91/414.
5. Член 8, параграф 3 от Директива 91/414 трябва да се тълкува в смисъл, че не съдържа разпоредби относно предварителното предоставяне на данни преди преразглеждане.
6. Не е необходимо да бъде отговорено на първия въпрос.

Подписи